

MARC MARTÍ

>> Pere Vilà
(Girona, 1976).

Pere Vilà: els silencis d'un guionista brillant

Les imatges substitueixen les paraules dels seus personatges

Després d'haver participat en grans festivals amb la seva primera i artesanal pel·lícula, Vilà torna amb el seu segon llargmetratge, *La lapidació de sant Esteve*, un nou projecte d'aquest guionista brillant que va sorprendre el mateix Joaquim Jordà pel seu talent narratiu.

JORDI DORCA > TEXT

Parlar del cinema de Pere Vilà és parlar de contenció verbal; el seu és un cinema que no t'obliga a estar al cent per cent pendent de la trama, és un cinema que et fa companyia mentre les imatges passen per la teva retina. Encara que els personatges no parlin, una simple posició de la càmera o d'un personatge et pot dir molt sobre allò que passa o sobre allò que pensa un dels protagonistes. En definitiva, es tracta de mesurar molt bé els silencis per acabar explicant molt.

Vilà, un bon seguidor del cinema de Tsai Ming-Liang o Hou Hsao-Hsien, fa ús d'aquests silencis en el seu primer llargmetratge, *Pas a nivell*, que explica el periple vital d'en Marc, un estudiant que un cop acabada la seva etapa universitària a Girona intenta trobar el seu lloc al món. Primer el busca passant l'estiu a l'Escala mentre treballa en un establiment de lloguer de motos d'aigua. Els dies, tediosos, i en molts casos repetitius, passen entre l'Escala i el trajecte que fa cap a casa de la seva àvia, a Bellcaire, un espai on

es viu un clímax dramàtic molt difícil d'oblidar per a tots aquells que hem pogut veure la pel·lícula. Podem definir *Pas a nivell* com un drama costumista barrejat amb punts d'un humor soterrat i discret que aporten els personatges a través d'una quotidianitat de la qual sorgeixen situacions absurdes que a vegades ens poden recordar els personatges de Jarmusch, un altre referent per a Vilà.

Pas a nivell és una *opera prima* (pel que fa al llargmetratge), però no la primera sorpresa agradable que ens ha donat Pere Vilà. El 2004 va dirigir *El dia que es va estrenar 'Caro diario'*, un curtmetratge que reflectia el dia a dia d'una sala de cinema en versió original. Més tard va guanyar el primer premi de guions del concurs que proposava la Fundació Elsa Peretti, i del qual va sorgir el curtmetratge gravat en 35 mm *Els peixos del riu Leteo*, un tractament impecable de la malaltia de l'Alzheimer amb una brillant interpretació d'Emma Vilarsau. També cal recordar la seva última incursió al 35 mm, el curt *Ressaca*, una història simpàtica de les sensacions posteriors a una nit d'excessos etílics protagonitzada per Marc

>> Fotograma d'*Il sogno*.

Parlar del cinema de Pere Vilà és parlar de contenció verbal: es tracta de mesurar molt bé els silencis per acabar explicant molt

TOTES LES IMATGES SÓN CORTESIA DE PERE VILÀ

Homs (el mateix actor que interpreta Marc a *Pas a nivell*). Però a mi personalment potser el que més m'interessa és la iniciativa de Pere Vilà de realitzar curtmetratges sense cap pretensió de ser distribuïts, uns treballs que fa per la simple raó de fer-los i que li serveixen de banc de proves per a posteriors treballs. N'és un exemple *Sabi*, una visió poètica dels objectes que queden en la casa habitada per la seva àvia, uns objectes que reflecteixen una patina de la vida que havien tingut anys enrere. *Sense presses*, un documental que mostra la vida de l'Antonio, un vell diabètic que s'ha de moure per prescripció mèdica i que realitza petits passejos per casa seva i pel carrer a passes curtes, és un altre curtmetratge que si no m'equivoco li haurà servit per practicar coses que es veuran traspassades a la pantalla gran en el seu nou llargmetratge. Una altra obra seva que va tenir molt poca difusió va ser *Origen*, un encàrrec del Museu del Cinema per a l'exposició «Reflexos de Chaplin». En aquest curt Vilà explica l'origen de la seva passió pel cinema i les seves primeres experiències cinematogràfiques a través dels re-

cords de les pel·lícules de súper-8 del seu avi matern i del cinema que regentava el seu avi patern, avui malauradament desaparegut.

Ara sabem que Pere Vilà ja ha rodat una nova pel·lícula, *La lapidació de sant Esteve*, interpretada per Marie Payen, Luis Rego i Lou Castel (un actor que ha treballat amb Fassbinder, Olivier Assayas i Nicholas Klotz). El rodatge es va portar a terme aquest mes de juny passat, després de molt temps de preparació, entrebancs i dificultats per finançar-la. Aquesta obra s'allunya en part del caràcter més biogràfic d'altres films seus i ens explicarà les dificultats d'Étienne, un home gran que viu sol en un pis envoltat de tota classe d'objectes; un dia un accident domèstic li demostra la manca d'humanitat de molts dels que l'envolten. Segur que serà una altra demostració del talent d'un guionista brillant que, tot i que pugui semblar contradictori, gestiona els silencis com molt pocs saben.

Jordi Dorca és tècnic del Museu del Cinema i director del Festival Curt.doc.

>> **Pere Vilà**
rodant a Girona.

>> **Fotograma d'Els peixos**
del riu Lletó.

A *La lapidació de sant Esteve* s'allunya en part del caràcter més biogràfic d'altres films seus i hi explica les dificultats d'un home gran que viu sol en un pis